

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (desmit? pal?ta)

2019. gada 23. janv?r? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Darba ??m?ju br?va p?rvietošan?s – Vienl?dz?ga attieksme – Ien?kuma nodok?i – Soci?l? nodrošin?juma iemaksas – Darba ??m?js, kas kalend?r? gada laik? ir pametis dal?bvalsti, kur? vi?š ir bijis nodarbin?ts – Prorata temporis noteikuma piem?rošana iemaksu samazin?jumam

Liet? C?272/17

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (N?derlandes Augst?k? tiesa) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2017. gada 12. maij? un kas Ties? re?istr?ts 2017. gada 18. maij?, tiesved?b?

K. M. Zyla

pret

Staatssecretaris van Financiën,

TIESA (desmit? pal?ta)

š?d? sast?v?: Tiesas priekšs?d?t?js K. L?nartss [*K. Lenaerts*], kas pilda desmit?s pal?tas priekšs?d?t?ja pien?kumus, tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*] un E. Levits (referents),

?ener?ladvok?ts: M. Kampos San?ess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekret?re: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2018. gada 30. maija tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *K. M. Zyla* v?rd? – S. C. W. Douma, profesors,
- N?derlandes vald?bas v?rd? – M. L. Noort un M. K. Bulterman, p?rst?ves,
- Eiropas Komisijas v?rd? – M. van Beek un M. Kellerbauer, p?rst?vji,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus 2018. gada 11. j?lija tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu attiecas uz LESD 45. panta interpret?ciju.

2 Šis l?gums ir iesniegts tiesved?b? starp *K. M. Zyla* un *Staatssecretaris van Financiën* (Valsts sekret?rs finanšu liet?s, N?derlande) par to, k? noteikt *prorata temporis* samazin?juma

apmēru saistībā ar sociālā nodrošinājuma iemaksām, kas pirmajai minētajai ir jāveic.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordināšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp., un labojums OV 2004, L 200, 1. lpp.) 3. panta 1. punktu:

“Šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālā nodrošinājuma jomas:

- a) slimības pabalsti;
- b) maternitātes un līdztvērīgā paternitātes pabalsti;
- c) invaliditātes pabalsti;
- d) vecuma pabalsti;

[..].”

4 Šīs regulas 4. pantā ir paredzēts:

“Ja šajā regulā nav noteikts citādi, personām, uz ko attiecas šī regula, pienākas tādā pašā pabalstā un ir tādā pašā pienākumā kā tie, ko kādas dalībvalsts tiesību [akti] paredz tās piederīgajiem.”

5 Minētās regulas 5. panta a) punkts ir formulēts šādi:

“Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, ņemot vērā izklāstītos ņemamos stenošanas noteikumus, piemēro šādus noteikumus:

- a) ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem sociālā nodrošinājuma pabalstu un citu ienākumu saņemšanai ir zināmas tiesiskās sekas, minēto tiesību aktu attiecīgā noteikumi attiecas arī uz tādā līdztvērīgā pabalstu saņemšanu, kas iegūti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, vai uz ienākumiem, kas gūti citā dalībvalstī.”

6 Regulas Nr. 883/2004 II sadaļā “Piemērojamo tiesību aktu noteikšana” ir ietverts 11. pants, kurā ir noteikts:

“1. Personas, uz kurām attiecas šī regula, ir pakāutas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

[..]

3. Ievērojot 12.–16. pantu:

- a) persona, kas veic darbību nodarbinātās vai pašnodarbinātās personas statusā kādā dalībvalstī, ir pakāuta minētās dalībvalsts tiesību aktiem;

[..]

- e) katra persona, uz ko neattiecas a)–d) apakšpunkts, ir pakāuta dzīvesvietas dalībvalsts

ties?bu aktiem [..].”

N?derlandes ties?bas

7 Saska?? ar *Wet op de inkomstenbelasting 2001* (2001. gada Likums par ien?kuma nodokli) 8.1. pantu ien?kuma nodokli un soci?l? nodrošin?juma iemaksas nodok?u iest?des sa?em, ieturot salikto nodokli, k? tas ir noteikts šaj? pant?. “Salikt? nodok?a” kop?j? summa, kas personai ir j?maks?, tiek ieg?ta, saskaitot ien?kuma nodokli par ien?kumiem no darba un citiem avotiem – piem?ram, m?jok?a un uzkr?jumiem – un soci?l?s iemaksas. Min?taj? pant? ir paredz?ts, ka “salikt? nodok?a” likme ir t?, kas izriet no pirmajai da?ai piem?rojam?s nodok?a likmes un piem?rojamo iemaksu likmju summas. Šaj? likum? ir ar? paredz?ts, ka šo “salikto nodokli” var samazin?t, kur “salikt? nodok?a samazin?jums” š? paša panta izpratn? ir ien?kumu nodok?a samazin?juma kop?j? summa, tai pieskaitot soci?laj?m iemaks?m piem?roto samazin?jumu.

8 Saska?? ar 2001. gada Likuma par ien?kuma nodokli 8.10. pantu “visp?r?jo samazin?jumu” var sa?emt ikviens nodok?a maks?t?js. 2013. gad? tas bija 2001 EUR.

9 Soci?l? nodrošin?juma iemaksas ir regul?tas *Algemene Ouderdomswet* (Likums par vecuma pensijas visp?r?go sist?mu), *Algemene nabestaandenwet* (Likums par p?rdz?vojušo laul?to visp?r?jo apdrošin?šanu) un *Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten* (Likums par ?pašu medic?nas izdevumu segšanas visp?r?go sist?mu). Par vis?s tr?s sist?m?s apdrošin?t?m person?m uzskata N?derlandes rezidentus, k? ar? nerezidentus, kuri maks? ien?kuma nodokli sakar? ar nodarbin?t?bu šaj? dal?bvalst?.

10 *Wet financiering sociale verzekeringen* (Likums par soci?l? nodrošin?juma finans?šanu, turpm?k tekst? – “WFSV”) 9. pant? ir noteikts:

“Veicam?s soci?l? nodrošin?juma iemaksas ir t?das soci?l? nodrošin?juma iemaksas, no kur?m ir atskait?ts soci?l? nodrošin?juma iemaksu, kas attiec?gajai personai ir j?maks?, samazin?jums.”

11 *WFSV* 12. panta 1. punkta a)–c) apakšpunkt? ir noteikta soci?l? nodrošin?juma iemaksu “visp?r?j? samazin?juma” k?rt?ba. Š?s ties?bu normas 3. punkt? ir preciz?ts, ka ties?bas uz šo samazin?jumu ir ikvienam, kurš ir veicis iemaksas par visu kalend?ro gadu.

12 *Regeling Wet financiering sociale verzekeringen* (Likuma par soci?l? nodrošin?juma finans?šanu ?stenošanas noteikumi, turpm?k tekst? – “?stenošanas noteikumi”) 2.6.a pant? ir paredz?ts:

“Person?m, kur?m kalend?r? gada laik? k?da iemesla d??, iz?emot n?ves iest?šanas, tikai da?u no gada ir j?veic iemaksas, *WFSV* 12. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkt? min?to samazin?jumu *prorata temporis* samazina proporcion?li laikam, kur? personai attiec?gaj? kalend?raj? gad? bija j?veic š?s iemaksas.”

Pamatlieta un prejudici?lais jaut?jums

13 *K. M. Zyla*, Polijas valstspieder?g?, veica algotu darbu N?derland? laikposm? no 2013. gada 1. janv?ra l?dz 21. j?nijam, un šaj? period? vi?a bija N?derlandes visp?r?j?s soci?l? nodrošin?juma sist?mas dal?bniece, t?d?? vi?ai bija j?veic ar to saist?t?s soci?l?s iemaksas. P?c tam *K. M. Zyla* atgriez?s Polij?, kur vi?a apmet?s uz dz?vi, un 2013. gad? vairs algotu darbu neveica.

14 Par 2013. gad? N?derland? veikto darbu *K. M. Zyla* guva ien?kumus 9401 EUR apm?r?. No tiem tika ietur?ts algas nodoklis ien?kumu g?šanas viet? 1399 EUR apm?r?. Ieinteres?tajai personai bija j?veic ar? soci?l? nodrošin?juma iemaksas 2928 EUR apm?r?. Sagatavojot

paziņojumu par nodokļiem par šo gadu, *K. M. Zyla* atbilstoši valsts tiesību normām kā Nīderlandes rezidente saņēma vispārīgo nodokļa samazinājumu gan attiecībā uz ienākuma nodokļa summu, gan arī uz sociālās nodrošinājuma iemaksu summu. Šādi atbilstoši vispārīgajam samazinājumam tika piemērots ienākuma nodokļa un sociālās nodrošinājuma iemaksu summas samazinājums 1254 EUR apmērā, kā arī nodokļa samazinājums 840 EUR apmērā strādājot. Iesniedzātīsa precīzi, ka, tā kā no 2013. gada 22. jūnija *K. M. Zyla* vairs nebija jāveic sociālās nodrošinājuma iemaksas, nodokļu administrācija atbilstoši stenošanas noteikumu 2.6.a pantam samazināja šo iemaksu vispārīgā samazinājuma daļu proporcionāli laikposmam, kad *K. M. Zyla* 2013. gadā bija jāveic obligātie sociālās nodrošinājuma iemaksas.

15 Tā kā prasība, kuru *K. M. Zyla* pret šo paziņojumu par nodokļiem bija cēlusi *rechtbank Zeeland-West-Brabant* (Zvlandes Rietumbrabantes tiesa, Nīderlande) un kurā viņa norādīja, ka stenošanas noteikumu 2.6.a pants novedot pie atšķirīgās attieksmes pret rezidentiem un nerezidentiem un tas esot šķērslis ar LESD 45. pantu garantētajai darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai, tika noraidīta, viņa iesniedza apelācijas sūdzību *Gerechtshof's Hertogenbosch* (Hertogenboshas apelācijas tiesa, Nīderlande). Apelācijas tiesa arī noraidīja prasītāja pamatlīdz prasījumu, pamatojot to šādi: tā kā *K. M. Zyla* Nīderlandē ir veikusi algotu darbu LESD 45. panta izpratnē tikai noteiktu laikposmu, viņa nevar pretendēt uz visu vispārīgā samazinājuma daļas kopīgo summu saistībā ar sociālās nodrošinājuma iemaksām. Apelācijas tiesa arī norāda, ka valsts tiesību akti, kuros ir paredzēti šīs vispārīgā samazinājuma summas ierobežojumi, nerada nekādu atšķirīgu attieksmi, jo ar to piešķirto samazinājumu summa esot atkarīga no tā, vai valsts sociālās nodrošinājuma sistēmā ir vai nav veiktas iemaksas, kā arī no tā, cik ilgi šādas iemaksas ir veiktas.

16 Izskatot ieinteresētās personas kasācijas sūdzību, *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) šaubās par *K. M. Zyla* piemērotā daļējā samazinājuma atbilstību Savienības tiesībām un it īpaši Tiesas judikatūrai.

17 Iesniedzātīsa uzskata, ka LESD 45. pantu varētu interpretēt tādējādi, ka ar to netiek aizliegts piemērot sociālo iemaksu samazinājumu proporcionāli laikposmam, kurā nodokļa maksātājs ir veicis iemaksas, taču tajā pašā laikā jāaut, vai darba ņēmējam, kas visus savus gada ienākumus ir guvis dalībvalstī, kurā viņš nedzīvo vai vairs nedzīvo, nebūtu tiesības uz visu sociālās nodrošinājuma iemaksu samazinājuma daļu, lai gan šis darba ņēmējs nav bijis šīs dalībvalsts sociālās nodrošinājuma sistēmas dalībnieks visu gadu.

18 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj dalībvalsts regulējumu, atbilstoši kuram darba ņēmējs, kurš saskaņā ar [Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnija) par sociālās nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris) (OV 1997, L 28, 1. lpp.),] vai attiecīgi Regulu Nr. 883/2004 tikai noteiktā kalendārā gada laikposmā ir šīs dalībvalsts sociālās nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, aprēķinot atbilstošās sociālās apdrošināšanas iemaksas, var izmantot tikai proporcionāli apdrošināšanas periodam aprēķinātu vispārīgā iemaksu samazinājuma daļu, ja attiecīgais darba ņēmējs atlikušajā kalendārā gada laikā nav šīs dalībvalsts sociālās nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, šajā laikā dzīvo citā dalībvalstī un savus kopīgos (vai gandrīz visus) gada ienākumus ir guvis tikai pirmajā minētajā dalībvalstī?”

Par prejudiciālo jautājumu

19 Uz dodot savu jautājumu, iesniedzātīsa būtībā jautā, vai LESD 45. pants ir jāinterpretē

tādējādi, ka ar to netiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru, aprīkot darba ņēmējam maksājamo sociālā nodrošinājuma iemaksu summu, ir paredzēts, ka šo iemaksu samazinājums, uz kuru darba ņēmējam ir tiesības par kalendāro gadu, ir proporcionāls laikposmam, kādā šis darba ņēmējs ir bijis minētās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, šādi no gada samazinājuma izslēdzot to daļu, kas ir proporcionāla laikposmam, kad šis darba ņēmējs nav bijis šīs sistēmas dalībnieks un ir dzīvojis citā dalībvalstī, neveicot tajā nekādu profesionālu darbību.

20 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru jebkurš Eiropas Savienības valstspiederīgais, kurš neatkarīgi no savas dzīvesvietas un valstspiederības ir izmantojis tiesības uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos un ir veicis profesionālu darbību citā dalībvalstī, kas nav viņa izcelsmes dalībvalsts, ietilpst LESD 45. panta piemērošanas jomā (spriedums, 2018. gada 7. marts, DW, C-651/16, EU:C:2018:162, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 No tā izriet, ka uz *K. M. Zyla*, Polijas valstspiederīgo, kura uzturējās Nīderlandē, lai no 2013. gada 1. janvāra līdz 21. jūnijam veiktu algotu darbu, attiecas LESD 45. panta piemērošanas joma.

22 No Tiesas judikatūras arī izriet, ka visu LESD nosacījumu par personu brīvu pārvietošanos mērķis ir atvieglot ES valstspiederīgo visa veida nodarbinātību visā Savienības teritorijā un aizliegt pasākumus, kas varētu radīt šiem valstspiederīgajiem neizdevīgāku situāciju, ja viņi vēlas veikt saimniecisko darbību citās dalībvalstīs teritorijā (spriedums, 2018. gada 7. marts, DW, C-651/16, EU:C:2018:162, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Līdz ar to noteikumi, kuri traucē vai attur kādas dalībvalsts valstspiederīgo atstāt savu izcelsmes valsti un tādējādi īstenot savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, ir šīs brīvības ierobežojums, pat ja tie ir piemērojami neatkarīgi no attiecīgo darba ņēmēju valstspiederības (spriedumi, 2006. gada 16. februāris, *Rockler*, C-137/04, EU:C:2006:106, 18. punkts, kā arī 2006. gada 16. februāris, *Öberg*, C-185/04, EU:C:2006:107, 15. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Šajā ziņā ir jāatgādina – tāpat kā to savos rakstveida apsvērumos ir darījusi Nīderlandes valdība – ka LESD 45. pantā ietvertais vienlīdzīgās attieksmes princips aizliedz ne vien tiešu diskrimināciju valstspiederības dēļ, bet arī jebkādas formas netiešu diskrimināciju, ar kuru, piemērojot citus nošķiršanas kritērijus, faktiski tiek radīts tāds pats rezultāts. Izēmot gadījumus, kad valsts tiesību norma ir objektīvi pamatota un ir samērīga ar sasniedzamo mērķi, kaut arī netieši piemērojama, izēmot vērā valstspiederību, tā ir atzīstama par netieši diskrimināciju, ja tā pāc savas būtības var vairāk ietekmēt migrāciju darba ņēmējus, salīdzinot ar attiecīgās valsts darba ņēmējiem, un ja tādējādi pirmajiem minētajiem var tikt radīta nelabvēlīga situācija (spriedums, 2013. gada 5. decembris, *Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken*, C-514/12, EU:C:2013:799, 25. un 26. punkts).

25 Šajā gadījumā īstenošanas noteikumu 2.6.a pants vienādi ietekmē visas tās personas, kurām sociālā nodrošinājuma iemaksas nav bijušas jāveic kādu laiku kalendārā gadā – neatkarīgi no to valstspiederības. Kā to secinājumu 47. punktā ir norādījis enerģētiskais advokāts, ar minēto tiesību normu tādējādi netiek iedibināta nekāda tieša diskriminācija valstspiederības dēļ.

26 Tomēr, lai pasākumu varētu atzīt par netieši diskrimināciju, nav nepieciešams, lai tas radītu labvēlīgāku stāvokli visiem valstspiederīgajiem vai radītu nelabvēlīgāku stāvokli tikai citu daļai valstu valstspiederīgajiem, izņemot vietējos valstspiederīgos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 18. decembris, *Larcher*, C-523/13, EU:C:2014:2458, 32. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt no šī sprieduma 22. un 23. punktā minētās judikatūras izriet, ka pat nediskriminājoši šādi darba ņēmēju pārvietošanas brīvības princips ar LESD 45. pantu ir aizliegti.

27 Šajā gadījumā, lai noteiktu, vai minēto noteikumu 2.6.a pants ir netieši diskriminājošs pasākums vai šādi darba ņēmēju pārvietošanas brīvības, vispirms ir jānosaka šīs tiesību normas fiskālais vai sociālais raksturs, jo piemērojams Savienības tiesību normas vienam un otram gadījumā ir atšķirīgs.

28 Šajā ziņā ir jānorāda – kā tas tika konstatēts šī sprieduma 7. un 14. punktā – ka sociālo nodrošinājuma iemaksu samazinājums ir paredzēts tiesību aktos par ienākuma nodokļa noteikšanu, kurā ietilpst gan fizisku personu – kas ir šī nodokļa maksātājas – ienākuma nodokļa, gan arī sociālo iemaksu iekasšana.

29 Savukārt, pat ja nodokļi un sociālo nodrošinājuma iemaksas tiek iekasētas kombināti, nodokļu iekasējumam tiek novirzīti kopējā valsts budžetā, toties ar iekasējumam no sociālo nodrošinājuma iemaksām tiek papildinātas tās apdrošināšanas kases, kurās attiecīgās iemaksas tiek veiktas. Iesniedzējtiesa precīzi, ka samazinājuma sistēmā tiek noširta šī samazinājuma daļa, kas ir saistīta ar nodokļiem, un samazinājuma daļa, kura attiecas uz sociālo nodrošinājuma iemaksām. Tā piebilst, ka saskaņā ar *WFSV* 12. panta 1. punktu tiesības uz šo iemaksu samazinājuma daļu ir tikai tad, ja tiesību subjektam tās ir jāveic.

30 No tā izriet, ka pamatlietā aplūkots tiesiskais regulējums attiecas uz iemaksām, kuras paši un tieši attiecas uz sociālo nodrošinājuma finansēšanu. Šim tiesiskajam regulējumam tādā veidā ir tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar tiesību aktiem, kuros ir neregulētas Regulas Nr. 883/2004 3. pantā uzskaitītās sociālo nodrošinājuma jomas, un līdz ar to tas ietilpst minētās regulas piemērošanas jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 26. februāris, *de Ruyter*, C-623/13, EU:C:2015:123, 27. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi pamatlieta attiecas uz iespējamo darba ņēmēju brīvības pārvietošanas ierobežojumu, kas ir radīts ar sociālo rakstura pasākumu, kurš ir valsts sociālo nodrošinājuma sistēmas neatņemama sastāvdaļa.

31 Šīdos apstākļos no 1995. gada 14. februāra sprieduma *Schumacker* (C-279/93, EU:C:1995:31) un 2008. gada 16. oktobra sprieduma *Renneberg* (C-527/06, EU:C:2008:566), uz kuriem savos apsvērumos atsaucas *K. M. Zyla*, izrietošie judikatūras principi par ienākuma nodokļa maksāšanas nosacījumiem nav piemērojami pamatlietā aplūkotajai situācijai.

32 Šo secinājumu neatspēko iesniedzējtiesas uzsvērtais apstāklis, ka atskaitēšanas mehānisms ļauj sociālo nodrošinājuma iemaksu samazinājuma daļu pieskaitīt ienākuma nodoklim, pārdāļo minēto samazinot tad, ja sociālo nodrošinājuma iemaksu summa ir mazāka par minētajām iemaksām piemērojamo samazinājumu.

33 Tiesai jau ir bijusi iespēja konstatēt, ka Nīderlandes sociālo nodrošinājuma sistēmas daļēniem tikai retos gadījumos ir piešķirts nodokļa samazinājums sakarā ar sociālo apdrošināšanu, jo tikai tad, ja apdrošinātā persona nevar atskaitīt iemaksu samazinājumu no maksājamo iemaksām, tā var saņemt šādus nodokļa samazinājumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 8. septembris, *Blanckaert*, C-512/03, EU:C:2005:516, 47. punkts). No tā izriet, ka šī sprieduma 32. punktā identificētajai atskaitēšanai nav nekādas nozīmes attiecībā uz Nīderlandes tiesību paredzēto sociālo nodrošinājuma iemaksu samazināšanas specifiku, kuras

m?r?is – k? secin?jumu 56. punkt? nor?da ?ener?ladvok?ts – ir atvieglot ekonomisko slogu, ko darba ??m?jam rada min?t?s iemaksas.

34 ?emot to v?r?, no past?v?gas judikat?ras izriet – lai gan dal?bvalstis princip? saglab? pilnvaras noteikt pieder?bas nosac?jumus sav?m soci?l? nodrošin?juma sh?m?m, tom?r t?m, ?stenojot š?s pilnvaras, ir j?iev?ro Savien?bas ties?bu akti un tostarp LESD noteikumi par darba ??m?ju br?vu p?rvietošanas (skat. it ?paši spriedumu, 2016. gada 13. j?lijs, *Pöpperl*, C?187/15, EU:C:2016:550, 22. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

35 T? k? pamatliet? apl?kot? valsts ties?bu norma ir pieder?ga N?derlandes soci?l? nodrošin?juma sist?mai, otrk?rt, ir j?noskaidro, vai t? b?t?b? ir netiešs diskrimin?jošs pas?kums vai š??rslis darba ??m?ju p?rvietošan?s br?v?bai.

36 Šaj? zi?? – k? jau nor?d?ts š? sprieduma 30. punkt? – *K. M. Zyla* situ?cija ietilpst ar Regulu Nr. 883/2004 regul?to soci?l? nodrošin?juma koordin?šanas noteikumu piem?rošanas jom?.

37 J?atg?dina – lai nodrošin?tu darba ??m?ju br?vu p?rvietošanas Savien?b?, iev?rojot vienl?dz?gas attieksmes pret š?m person?m principu saska?? ar daž?diem valsts ties?bu aktiem, ar Regulu Nr. 1408/71 un p?c tam ar Regulu Nr. 883/2004 ir ieviesta koordin?šanas sist?ma, kur? ir reglament?ts, k? ir j?nosaka, k?ds ties?bu akts vai k?di ties?bu akti ir piem?rojami darba ??m?jiem vai pašnodarbin?t?m person?m, kas daž?dos apst?k?os izmanto savas ties?bas br?vi p?rvietoties (spriedums, 2015. gada 26. febru?ris, *de Ruyter*, C?623/13, EU:C:2015:123, 34. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

38 Š?s kol?ziju normu sist?mas piln?gais raksturs liedz dal?bvalsts likumdev?jiem ties?bas br?vi noteikt valsts ties?bu aktu piem?rošanas apjomu un nosac?jumus attiec?b? uz person?m, kuras tiem pak?autas, un attiec?b? uz teritoriju, kur? šo valsts ties?bu aktu normas rada sekas (skat. spriedumu, 2015. gada 26. febru?ris, *de Ruyter*, C?623/13, EU:C:2015:123, 35. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

39 Pamatliet? *K. M. Zyla* saska?? ar Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punktu un 3. punkta a) apakšpunktu laikposm?, kas atbilda vi?as algot? darb? N?derland? nostr?d?tajam laikam, bija pak?auta š?s dal?bvalsts ties?bu aktiem, k? ar? bija N?derlandes soci?l? nodrošin?juma sist?mas dal?bniece. Š?s dal?bas d?? *K. M. Zyla* par min?to laika periodu var?ja sa?emt samazin?jumu attiec?b? uz soci?l? nodrošin?juma iemaks?m. Savuk?rt, t? k? *K. M. Zyla* dal?ba N?derlandes soci?l? nodrošin?juma sist?m? beidz?s un l?dz to ar? p?c vi?as aizbraukšanas no N?derlandes un atgriešan?s sav? izcelsmes dal?bvalst? iemaksas vairs nebija j?veic, vi?a saska?? ar ?stenošanas noteikumu 2.6.a pantu vairs nevar?ja pretend?t uz visu samazin?juma summu attiec?b? uz soci?l? nodrošin?juma iemaks?m.

40 T?tad ar pamatliet? apl?koto tiesisko regul?jumu atš?ir?g? attieksme starp *K. M. Zyla* un personu, kura N?derlandes soci?l? nodrošin?juma sist?m? ir apdrošin?ta visu kalend?ro gadu, ir rad?ta tikai attiec?b? uz 2013. gada otro pusi. Faktiski š?dai personai, pat ja t? tieši t?pat k? *K. M. Zyla* š? gada otraj? pus? vairs neg?st nek?dus ien?kumus, b?tu bijušas ties?bas sa?emt piln?gu iemaksu samazin?jumu, kurš prim?ri tiek attiecin?ts uz š?m soci?l? nodrošin?juma iemaks?m un, pak?rtoti, uz nodok?iem. Tas noz?m?, ka ar t?diem pašiem ien?kumiem piln?ga samazin?juma par soci?l? nodrošin?juma iemaks?m piem?rošana personai, kas N?derlandes soci?l? nodrošin?juma sist?m? ir apdrošin?ta visu gadu, rada maz?ku soci?lu vai pat nodok?u slogu nek? personai, kuras apdrošin?šanas laiks min?taj? sist?m? izbeidzas, pirms ir nosl?dzies šis gads.

41 ?emot v?r? Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punkt? ietvertu noteikumu par tikai vienas dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma ties?bu aktu piem?rošanu un min?t? panta 3. punkta e) apakšpunkt? ietvertu noteikumu, saska?? ar kuru persona, kas neveic darb?bu nodarbin?tas vai

pašnodarbin?tas personas status?, ir pak?auta tikai dz?vesvietas dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma ties?bu aktiem, uz personu no br?ža, kad t? savu profesion?lo darb?bu N?derland? ir izbeigusi un tur vairs nedz?vo, t?d? situ?ciju? k? *K. M. Zyla* vairs nevar attiekties š?s dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma sist?ma.

42 K? to pamatoti secin?jumu 63. punkt? ir nor?d?jis ?ener?ladvok?ts – no t? izriet, ka apl?kot? tiesisk? regul?juma specifikas kontekst? ir j?konstat? objekt?va atš?ir?ba starp t?das personas k? *K. M. Zyla* situ?ciju, kuras apdrošin?šanas periods N?derlandes soci?l? nodrošin?juma sist?m? konkr?taj? gad? izbeidz?s, un darba ??m?ju, kurš šaj? soci?l? nodrošin?juma sist?m? joproj?m turpina b?t apdrošin?ts visu to pašu gadu.

43 Tiesa ar? ir nospriedusi, ka no valsts soci?l? nodrošin?juma sist?mas iekš?j?s lo?ikas izriet, ka iemaksu samazin?jums ir pieš?irams tikai to maks?t?jiem, proti, š?s sist?mas dal?bniekiem (spriedums, 2005. gada 8. septembris, *Blanckaert*, C?512/03, EU:C:2005:516, 49. punkts).

44 Turkl?t – k? tas ir atg?din?ts š? sprieduma 22. punkt? – visu L?guma normu par personu br?vu p?rvietošanas m?r?is ir atvieglot Savien?bas valstspieder?go visu veidu nodarbin?t?bu vis? Savien?bas teritorij?, un taj?s ir aizliegti pas?kumi, kas var?tu rad?t šiem valstspieder?gajiem neizdev?g?ku situ?ciju, ja vi?i v?las veikt k?du darb?bu citas dal?bvalsts teritorij?, kas nav vi?u izcelsmes valsts. Š?d? kontekst? dal?bvalstu valstspieder?gajiem it ?paši ir ar LESD tieši pieš?irtas ties?bas atst?t savu izcelsmes dal?bvalsti, lai dotos uz citas dal?bvalsts teritoriju un tur uztur?tos nol?k? taj? veikt k?du darb?bu (spriedums, 2017. gada 18. j?lijs, *Erzberger*, C?566/15, EU:C:2017:562, 33. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

45 Savuk?rt Savien?bas prim?raj?s ties?b?s darba ??m?jam nevar tikt garant?ts, ka p?rvietošan?s uz citu dal?bvalsti, kas nav t? izcelsmes dal?bvalsts, ir neitr?la soci?l? nodrošin?juma jom?, jo š?da p?rvietošan?s, ?emot v?r? starp dal?bvalstu sist?m?m un ties?bu aktiem past?voš?s atš?ir?bas, katr? konkr?t? gad?jum? attiec?gajai personai var b?t vair?k vai maz?k izdev?ga vai neizdev?ga soci?l?s aizsardz?bas zi?? (spriedums, 2017. gada 18. j?lijs, *Erzberger*, C?566/15, EU:C:2017:562, 34. punkts un taj? min?t? judikat?ra). Savien?bas ties?bas garant? tikai to, lai darba ??m?ji, kuri dal?bvalst?, kas nav vi?u izcelsmes dal?bvalsts, veic k?du darb?bu, b?tu pak?auti vieniem un pašiem nosac?jumiem k? š?s citas valsts darba ??m?ji.

46 ?emot v?r? iepriekš izkl?st?to, ?stenošanas noteikumu 2.6.a pantu nevar uzskat?t nedz par netieši diskrimin?jošu normu, nedz ar? par š??rslu darba ??m?ju p?rvietošan?s br?v?bai, kas ir aizliegts ar LESD 45. pantu.

47 Visbeidzot, atš?ir?b? no Eiropas Komisijas uzskata – šo v?rt?jumu neatsp?ko ne 1999. gada 26. janv?ra spriedums *Terhoeve* (C?18/95, EU:C:1999:22), ne ar? 1990. gada 8. maija spriedums *Biehl* (C?175/88, EU:C:1990:186).

48 Pirmais no šiem diviem spriedumiem bija par t?da darba ??m?ja soci?laj?m iemaks?m, kurš vienk?rši no savas izcelsmes dal?bvalsts bija nor?kots darb? un kurš t?d?j?di saska?? ar Regul? Nr. 1408/71 paredz?tajiem koordin?cijas noteikumiem vis? konkr?taj? laikposm? turpin?ja b?t apdrošin?ts min?t?s dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma sist?m?, lai gan bija nor?kots darb? cit? dal?bvalst?. Š?da situ?cija b?tiski atš?iras no t?das, kur? – k? šaj? gad?jum? – darba ??m?js dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma sist?m? vairs nav apdrošin?ts kopš br?ža, kad vi?š beidz savu profesion?lo darb?bu un savu dz?vesvietu p?rce? uz citu dal?bvalsti.

49 Attiecībā uz otro spriedumu – pietiek vien konstatēt, ka tajā aplūkots atširg attieksme, kas nav šajā lietā aplūkots gadījumā, nebija saistīta ar valsts tiesisko regulējumu sociālā nodrošinājuma jomā un līdz ar to neietilpa sociālā tiesiskā regulējuma koordinācijas sistēmā, kas paredzēta Regulā Nr. 1408/71, kura pēc tam tika aizstāta ar Regulu Nr. 883/2004.

50 Šajos apstākļos uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru, aprēķinot darba ņēmēja maksājamo sociālā nodrošinājuma iemaksu summu, ir paredzēts, ka šo iemaksu samazinājums, uz kuru darba ņēmējam ir tiesības par kalendāro gadu, ir proporcionāls laikposmam, kādā šis darba ņēmējs ir bijis minētās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, šādi no gada samazinājuma izslēdzot tādā gadījumā, kas ir proporcionāls laikposmam, kad šis darba ņēmējs nav bijis šīs sistēmas dalībnieks un ir dzīvojis citā dalībvalstī, neveikdams tajā nekādu profesionālu darbību.

Par tiesības izdevumiem

51 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ jālemj par tiesības izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā daļā) nospriež:

LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru, aprēķinot darba ņēmēja maksājamo sociālā nodrošinājuma iemaksu summu, ir paredzēts, ka šo iemaksu samazinājums, uz kuru darba ņēmējam ir tiesības par kalendāro gadu, ir proporcionāls laikposmam, kādā šis darba ņēmējs ir bijis minētās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieks, šādi no gada samazinājuma izslēdzot tādā gadījumā, kas ir proporcionāls laikposmam, kad šis darba ņēmējs nav bijis šīs sistēmas dalībnieks un ir dzīvojis citā dalībvalstī, neveikdams tajā nekādu profesionālu darbību.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – holandiešu.